

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 8 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za osnanila plačuje se od četiristopne petiti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Pazinske volitve.

Iz Istre, 4. junija. (Izv. dop.)

„Predragi prijatelji na našem Polju“, tako slove začetek oklicu, s katerim so naši Italijani vabili naše kmete na volilni shod, kjer so se posvetovali o bližajočih se volitvah v mestni upravni svet. — Kolika prememba! Ta oklic je bil pisan v hrvatskem jeziku, podpisani pa so bili najuplívnejši italijanski možje v Pazinu, najintimnejši prijatelji tistih intransigentnih bivših italijanskih deželnih poslancev, ki snujejo novo stranko, ker jim je sedaj vladajoča preveč popustna in ki bi najraje z ognjem in mečem uničili Slovence in Hrvate.

Ljudje, ki so pred kakimi petnajstimi leti zmatrali Pazin za izključno italijansko mesto, katerega še niso opljuskali valovi „della marea slava“ in ki bode vedno ostalo „un insuperabile baluardo dell' avita civiltà italiana“, razširjajo danes volilne oklice v „barbarskem“ hrvatskem jeziku, prav kakor da tačas pri nas na Primorskem nista vladala Depretis in Rinaldini, nego kak baron Winkler. Če to tudi ni nikake načelne važnosti, — saj so tudi Tržaški iredentovci pri zadnjih občinskih volitvah slepili okoličane s slovenskimi plakati, — tako je vendar karakteristično za tukajšnje razmere in dokazuje, da se naši Italijani več ne upajo kot samo italijanska stranka stopiti v volilni boj.

Minolo je že nekaj let, kar je hrvatska stranka po dolgotrajnem in požrtvovalnem naporu premagala tedaj vladajočo italijansko stranko in jej izvila iz rok upravo občine. Italijani so bili tako poraženi, da so začeli pasivno opozicijo.

Pred šestimi leti so se vršile te volitve, ne da bi se jih bili udeležili Italijani. Isto tako je bil mir pred tremi leti, dasiravno so takrat hoteli Italijani svojo srečo zopet poskusiti. A tedaj smo imeli za okrajne glavarje može, ki so skrbeli za prostost volitev in branili nezakonitosti, s kateršnimi si Italijani radi pomagajo, in zato so naši nasprotniki tudi pri zadnjih volitvah vrgli puško v koruzo.

Sedaj so se zopet osokolili in se pripravljajo za volilni boj, navdaja jih celo upanje, da premagajo hrvatsko stranko in si pribore večino. Od kod ta pogum? Razmere v Pazinu se tekom teh let za Italijane niso zboljšale. Hrvatski kmet je sedaj bolj

zaveden nego časih in Italijani nimajo kar nič povoda, računati na upliv italijanske ideje. Italijanska stranka nima sama po sebi nadeje za zmago in vé to prav dobro, — če pa se je vzlic temu odločila za volilni boj, če vzlic temu celo upa dobiti večino, ni dvoma, da se mora zanašati na pomoč izrednega faktorja.

Ta nadeja italijanske stranke glede izredne pomoči ni neosnovana. Pričakuje jo od okrajnega glavarja viteza Schwarza, ki je že svoj čas zagotovil Pazinskega prošta in gvardijana oo franciškanov, da bode za to skrbel, da pride Pazinska občinska uprava zopet iz rok Hrvatov. Kakor pa ni tema dvema gospodoma, ki sicer nista odločna pristasa narodne stranke, pa tudi ne pristna pristasa italijanske stranke, svojih namenov prikrival, tako jih gotovo ni prikrival svojim najboljšim prijateljem od mladih nog, ki so slučajno naši najhujši nasprotniki in s katerimi se vitez Schwarz jedino in vedno druží. Ni je bilo skoro veselice, ni ga bilo izleta, katerega je priredila italijanska gospoda, da bi se ga ne bil udeležil tudi okrajni glavar, ne meneč se za to, da je bil čisto v družbi, za javnega funkcionarja neprimeren, in da je ta družba ne oziraje se na njegovo navzočnost časih celo kako demonstracije uprizorila. Okrajni glavar se je ves čas, kar prebiva v Pazinu, očitno pajdašil z najrazupitejšimi Italijani, in torej je povsem opravičeno domnevanje, da računajo ti prijatelji na njegovo pomoč pri bližajočih se volitvah.

Gospod vitez Schwarz ima o svojih pravicah in dolžnostih nekam nenavadne pojme in to je tudi prouzročilo znano interpelacijo naših deželnih poslancev v Poreču, s katero so vprašali visoko vlado, bi li ne kazalo, storiti potrebnih korakov, da se zdravniško konstatuje, ali je vitez Schwarz normalen človek. Ti čudni pojmi so uzrok, da stori vitez Schwarz marsikaj, česar bi noben drugi javni funkcionar ne storil, in prav to potrjuje naš nazor, da bo vitez Schwarz skušal pri volitvah napeljati vodo na mlin svojih prijateljev in zanje zastavil ves svoj upliv.

Vpraša se pa: imali vitez Schwarz kak postavno ali vsaj moralno opravičen povod, da deluje proti hrvatski občinski upravi? Ni li ta uprava v vsakem oziru vzgledna? Ali se ni občinsko

gospodarsko stanje za tisoče zboljšalo, od kar so prevzeli občinsko upravo Hrvati? Ni li občina v zadnjih letih vzlic temu, da so dohodki manjši, kakor so bili nekdanj, več tisoč goldinarjev prištedila ter jih posodila kmetom, seveda proti pupilarni varnosti, da so se rešili iz krempljev italijanskih oderuhov? Jeli to zadnje morebiti kaj nepostavnega, kaj nepoštenega?

Da so naši Italijani nejevoljni, ko ne molzejo več našega kmeta, kakor bi ga še radi, ko se ne morejo več okoriščati občinske uprave kakor nekdanj, da se jim skomina po občinskih dohodkih, je umevno, neumevno je pa, kako pride vitez Schwarz kot c. kr. okrajni glavar do tega, da hoče spraviti na čelo naše občine zopet one ljudi, ki so tako slabo gospodarili z občinskim premoženjem, da se Schwarzovi predniki niso hoteli udati niti željam njihovega šefa v Trstu, ki je na to delal, da bi se mej Hrvati in Italijani pri zadnjih občinskih volitvah napravil vsaj kak kompromis. V interesu občine mora vsaka vlada skrbeti, da ne pridejo na krmilo tisti ljudje, ki so nekoč gospodarili tako, da je opravičena najostrejša kritika.

Prijateljske in rodbinske zveze mej vitezom Schwarzem in tukajšnjimi Italijani so torej jedini povod, da hoče vitez Schwarz kot okrajni glavar poseči v volilni boj in, če mogoče, pomagati Italijanom do zmage. Že sedaj deluje v to svrhu, kar more, in javna tajnost je, da je on svetoval Italijanom, naj izdajo hrvatski oklic. Najbrž hoče na ta način sebe navzgor zavarovati, a govori se celo, da je on tisti oklic sam spisal. Sklepa se to iz nekako slovenske stilizacije oklica. Pa bodi že kakorkoli, Hrvati upajo trdno, da bode vzlic Schwarzovemu pritisku zmagala pravična narodna stvar. Žuga se sicer volilcem z napadi, s kamenjem, z eksekucijami, uporabljajo se poštena in nepoštena sredstva — pa vse to bo, če Bog da, zaman. Vender bi se lahko zgodilo, da bi provokacije od italijanske strani spravile ob hladnokrvnost naše sicer mirne kmete in ake bi se kaj takega zgodilo — kar ni pri nas v Istri nič nenavadnega — kdo bo za to odgovoren? Ali je res treba, da pride vedno do skrajnosti? Ali zahteva res državniška modrost tako, da je bolje, naj pride do zlega, nego da se odstranijo vzroki, iz katerih izvira zlo?

LISTEK.

Medved.

(Italijanski pisal Ciampoli; na slovensko preložila Mária.)

(Dalje.)

Nekdo se oglasi iz množice: Medved, Medved, vprašajmo Medveda!

Odpravijo se vsi po gorskem skalovji iskat Medveda. Ko so že pri jami, ne oglasi se nihče na njihovo klicanje. Strašen sum polasti se vseh: Ukradel je otroke, Medved je zločinec! Tekali so vso noč po razpoklinah, suhih hodournikih in gozdu, zvali obupajoč ona štiri imena.

Budila se je že jutranja zora, ko so se vračali oni ubogi kmetje k svojim hišicam trudni in v mučni zavesti, da izgubljene dece ne najdejo več. Nekateri ležejo na tla, ker je je spanec premagal, ko zaslišijo štiri srebrne glaske, ki je zovejo. Vzbudé se in vidijo, kako se jim s trudom bliža neka kosmata masa z dvema otrokoma na rami in dva vudeč za roki. Stečejo naproti in v brezmejnem ve-

selji ni ne vidijo Medveda, ki je ves v krvi od nog do glave. „Blagoslovi, blagoslovi te Bog!“ vpili so in mu hoteli pomagati ali on jim ubeži, rekši: Varnajte otroke, cigani so vam je ukradli! Kmalu potem izgubi se v temoti svoje jame.

Ko pritečejo k njemu, da bi mu pomagali, ni ga že bilo več in dober mesec ni se ga videlo v vasi.

Čez mesec dni se vrne in začne delati bišico poleg svoje jame. Ko to dovrši, naredi okoli nje gozdič malih hrastov, obdeluje zemljo ob rebri gore in si priskrbi kozo.

Kmetje so se čudili tej spremembi in mu pederili štiri jagnjeta, katerega je sprejel iz rok onih mater, katerim je rešil otroke. Nekega dne izroči one živali blede siroti, ki je revica živela ob milostinji in prenočila marsikatero noč v kakem kotu njegove jame.

Medved pa zopet izgine. Ko se vrne, spremlja ga angeljski deček, katerega so vsi občudovali in katerega je obečal poučevati župnik sam. Postal je manj divji, a obleke vendar ni menjal: reči se mora, da je tu tičala gotova skrivnost, ker tudi

župnik je odgovarjal, če se ga vpraševali: „Ostavite ga v miru, nesrečnež je!“

V onem času pisali so časniki, kateri so dobajali učitelja, o neki angleški gospe, ki je prisegala na vse očake in apostelne sv. pisma, da je je rešil nekov medved, ko je baš imela pasti v prepad plazeč po Majelli. Prešlo je nekaj dni. Lepo je moralo biti videti v polumraku, ko so zlatili zadnji solnčni žarki vrhove gorske, ko je vaški zvonec zvonil Ave-Marijo, kako so klečeči vsi trije, Medved, deček in ona mala blede sirota molili s sklenjenimi rokami.

Njihovo življenje bilo je prava idila, pravo veselje. Ko je Medved obdelaval svoje malo polje in deklica pasla jagnjeta, metal je deček kamenčke, skakljal s živinčeti in skušal je jahati. Veselje se je povečšalo, ko jim je nek pastir podaril psa. Temna Medvedova oseba ni nikakor motila one rodbinske sličice, osobito ne, ko je sedeč na tleh stikal plave dečkovo glavico in blede sirotin obraz v svoje naročje, mej tem, ko so koza in jagnjeta razjedala travo poleg hišice in je krog njih skakljal lajajoči pes, grizoč Medvedu rep, ki se vsemu temu še ni nasmebljal.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 6. junija.

Levičarji proti Wurmbrandu.

Nezadovoljnost levičarjev z grofom Wurmbrandom rase čedalje bolj, dasi je Wurmbrand v narodnem obziru dosti bolj odločen in brezobziren, kakor Plener. V gospodarskem oziru pa je Wurmbrand tako popoln konservativec ali točneje rečeno antiliberal, da se le čudimo, kako levičarji še vedno mirno gledajo njegovo delovanje in kako le po ovin-kih nanj pritiskajo. — Zadnje dni je sklenila Dunajska borza za kmetijske pridelke, da letos ne priredi kakor doslej vsako leto na Dunaji velikega mej-narodnega sejma za te pridelke. Uzrok temu sklepu je postopanje protisemitov, ki so ta semenj v raznih javnih zastopih ostro napadali, češ, da se le prireja, da bi židje kmetovalce osleparili. Levičarji so hoteli radi tega sklepa interpelirati grofa Wurmbranda, a opustili so to, ko so izvedeli, da je Wurmbrand rekel v privatnem pogovoru, da ga sklep rečene borze veseli, ker so protisemitski napadi opravičeni. Taki nazori seveda ne ugajajo levičarjem. Začeli so proti Wurmbrandu celo akcijo in res dosegli, da bo borzi naročil, naj zopet priredi tak semenj. Rad tega go-tovo ni storil, a česa ne stori čestitakomen človek, da ostane minister!

Poljaki in Malorusi.

Od ustanovitve koalicije sem trudili so se poljski poslanci na vse možne načine, da pritegnejo k njej tudi maloruske poslance. Ti so se dolgo časa upirali, a ko je odstopil njih vodja dr. Romančuk, posrečilo se je gališkemu namestniku vender do-gnati kompromis. Priznati moramo, da so pogoji tega kompromisa za Maloruske dosti ugodni. Z ujem se jim zagotavlja ugodna rešitev dolge vrste nujnih šolskih vprašanj. Dobiti imajo razne ljudske, obrtne in srednje šole ter nekaj vseučiliških stolic; vrh tega dobe dvojezične napise pri vseh uradih, neka-tere maloruske šolske nadzornike, skratka, prav iz-datne stvari. Zahtevali so tudi pomoč zoper rumunska nasilstva v Bukovini, ki se jim je obljubila, in raz-delitev pravoslavne dijeceze bukovinske v rumunsko in malorusko. Tudi to se jim je obljubilo, a do izpolnitve te zahteve je še dolga in trnjeva pot. Za sedaj so se maloruski poslanci zadovoljili s temi obljubami in ostanejo v koaliciji.

Ogerska ministerska kriza.

Cesar se že tretji dan mudi v Pešti, a še vedno se ni posrečilo, rešiti ministersko krizo. Grof Khuenova misija se je definitivno ponesrečila. Khuea je menda res samo s pomočjo liberalne stranke hotel osnovati ministerstvo, in ker ni našel podpore, je odložil prevzeti mandat. Cesar se je včeraj posve-toval s predsednikoma obeh zbornic, Kolomanom Tiszo in Szellom ter vzprejel tudi Wekerla. Govori se, da je cesar ponudil Wekerlu sestavo novega ministerstva. Jedri trdi da je Wekerle ponudbo odklonil, ker se neče ločiti od Csakyja in Szilagya, ki sta odločna nasprotnika vsakemu kompromisu, drugi pa trdi, da mu cesar sploh ni ničesar ponudil. Posamni listi — v prvi vrsti židovski — predstav-ljajo situacijo tako, kakor da cesar ni nasprotnik obligatornemu civilnemu zakonu, nego da le ni hotel privoliti, da se pomnoži število magnatov. V dokaz navajajo ti listi okolnost, da se cesar zopet z We-kerlom pogaja. Ko bi bila stvar resnična, bi cesar pač ne zahteval, naj odstopita Csaky in Szilagy in bi sploh ne bilo prišlo do krize. Sicer pa ne vé nihče nič natančnega povedati. Časnikarska poročila so vsa tendenciozno zavita. Faktum je, da se valed odpora liberalne stranke ministerska kriza še ni ršila. Ali bo liberalna stranka odnehala ali zma-gala, o tem se še ne da govoriti, zlasti ker je tudi razpust drž. zbora mogoč.

Vnanje države.

Italijanska zbornica

je v ponedeljek sicer vzprejela Crispijev predlog, naj se glasovanje o finančnih prodlogah odloži do dne 30. t. m., a s tako majhno večino, da je bila ta zmaga prav za prav moralen poraz. Za vlado je pa glasovalo tudi nekaj poslancev, ki so odločni nasprotniki finančnih prodlog. Finančni minister Sonnino je iz tega glasovanja razvidel, da mu ni upati na zmago in zato je ponudil Crispiju ostavko. Vsi drugi ministri so isto tako storili in tako stoji Crispi sedaj na razpotji in ne vé, kam bi krenil.

Ameriške homatije.

V tistih južnoameriških državah, katere je neki duhoviti državnik imenoval interesantne, ni nikdar miru. Komaj je pnehala revolucija v Bra-ziliji in v Argentini, nastala je v dveh drugih državah. V Peru se je začela od zgoraj. Predsednik republike je umrl in generali se puljo za nasled-stvo, dozdaj le še z besedami, do boja še ni prišlo. V republiki San Salvador je bilo že več krvavih bitk mej vladno in ustaško vojsko. Najnovejše, pa zato še ne verodostojne vesti pravijo, da so ustaši zmagali na celi liniji in da je predsednik republike iz dežele ubežal. No, denarja gotovo ni pozabil soboj vzeti.

Dopisi.

Iz Novega mesta, 1. junija. [Izv. dop.]

(Narodno-deželna zastava v nevarnosti!) Na glavnem trgu našega mesta stoji hiša vrlega narodnjaka, trgovca gospoda Antona Viranta. V nje-govi hiši nahaja se postaja c. kr. orožniškega po-veljstva, v nji stanuje tudi poveljnik postaje, stotnik g. Pavlovsky sam. Ko je hotela povodom otvoritve naše železnice gospa Virantova v odsotnosti svojega soproga zraven cesarske zastave tudi slovensko, to je deželno trobojnico izobesiti, protestoval je zoper to orožniški stotnik g. Pavlovsky. To je storil z motivacijo, da nikakor ne gre in se ne spodobi, na hišo, v kateri je c. kr. orožništvo ali sploh kak c. kr. urad nastanjen, razobešati narodne trobojnice. Ko je gospod Virant domov prišel in dogodek zvedel, obrnil se je takoj brzojavnim putem na c. kr. de-želno predsedništvo v Ljubljano z vprašanjem, je li res tako, kakor gospod Pavlovsky trdi. Nazaj je prišel odgovor: „Brez zadržka, samo da niso stranke, katere v hiši stanujejo, v njihovih pravicah prikrajšane.“ Na to je gospod Virant razobešil de-želno-narodno trobojnico.

Od ust do ust gre sedaj po našem mestu go-vorica, da je rečenega g. stotnika v tako vedenje napotil naš c. kr. okrajni glavar. Če je to res: kako se more opravičiti g. okrajni glavar, da se protivi trobojnici najlojalnejšega, presvitlemu cesarju najudanejšega naroda slovenskega, ob enem za-stavi naše dežele kranjske? Naši državni in deželni poslanci — zabeležite si ta slučaj pač dobro in spomnite se nanj v prihodnjem zasedanju državnega in deželnega zbora. Tam Vam je pač dolžnost to doseči, da se kaj jednacega nikdar več in nikjer na slovenski zemlji pripetilo ne bode. Dolžnost Vam je pa tudi za to skrbeti, da se funkcionarji, kateri se ne ozirajo na svete nam simbole naše dežele in na-rodnosti, kam premestijo, kjer se bodo čutili svoje mej svojimi in kjer jim ne bode sila, motiti pošte-nih čutov prebivalstva.

Iz občinskega sveta Ljubljanskega.

V Ljubljani, doč 6. junija.

Občinski svet Ljubljanski imel je sinoči javno sejo. Izmed oznanil predsedstva naj omenimo, da je g. A. Kocmur odstopil od svoje ponudbe glede na-kupa nekdanj Jalenove hiše na voglu Poljskih ulic in Resljeve ceste, ker bi naprava od občinskega sveta zahtevane fasade nasproti dr. Gregoriča po-sestva bila baje predraga.

Potem poročal je obč. svet. dr. Tavčar v imenu pravnega in finančnega odseka glede ulič-nih napisov v Ljubljani. Sodba upravnega so-dišča z dne 29. decembra 1893, št. 4265, izročila se je bila svojedobno združenemu pravnemu in finančnemu odseku, da o njej poroča ter da stavi primerne in potrebne daljše predloge. Združena od-seka sta se posvetovala ter pred vsem uvaževala, da razsodba upravnega sodišča ne more in ne sme ostati samo na papirju, temveč da mora imeti tudi praktične posledice in to tem bolj, ker je mestna občina bila v tej zadevi po vrhovni politični oblasti nekako nervozno pretirano prisiljena, da je upora-bila vsa postavna sredstva, kolikor se jih je dalo sploh dobiti. Vsled razlogov izdane sodbe upravnega sodišča — pravi govornik — je občina opravičena, določiti jezik, v kojem se imajo napraviti javni na-pisi pri trgih in ulicah. V tem oziru je torej kom-petenca mestne občine pripoznana. Ker imajo mesta, v kojih prebivajo Slovenci v zdatnih manjšinah, samo nemške, oziroma samo laške napise, bi se mestni zastop Ljubljanski pač zelo pregrešil proti zavezam, koje mu nalaga slovenski značaj tega mesta, če bi sedaj v oglede najnovejši razsodbi upravnega sodišča z vso silo ne potrudil se v ta namen, da pridobi Ljubljanskemu mestu izključno slovenske napise, kakor jih imajo naša mesta tudi po deželi, na pr. Kamnik, Novo mesto itd. Tu pa je — pravi govornik nadalje — razločevati mej napisi pri ulicah in trgih ter mej numeriranjem posameznih hiš. Kar se tiče prvih napisov, ima o njih odloče-vati mestna občina; ona je jedino poklicana, da konečno tudi o tem določi, v kojem jeziku se imajo napraviti taki javni napisi. To vidimo v Trstu, kjer se občina oklepa izključno laških napisov, to vidimo tudi v Celju, kjer dopušča občina izključno nemške napise. Ti napisi so last občine in ona je tudi v faktični posesti prostorov, kjer so dotične tablice pribite. Številke na posameznih hišah, oziroma do-tične tablice so sploh last hišnih posestnikov ter je v tem oziru v zakonu z dne 29. marca 1869, št. 67. drž. zak., vse potrebno vkreneo. Združena odseka sta bila mnjenja, da bi nikakor ne bilo umestno, če bi se naša občina v polni meri ne poslužila pravice, zajamčene jej v zgoraj omenjeni sodbi upravnega sodišča. Ker so troški sploh neznatni, bilo bi za občino prvega mesta v deželi malo častno, če bi jih nekako beraško na več let razdelila ter tako za nekaj let preprečila, da bi naše mesto pri svojih

javnih napisih ne kazalo poštenega slovenskega lica. Združena odseka bila sta torej mnjenja, da se imajo vsi javni napisi pri ulicah in trgih prej kot mogoče nadomestiti z zgolj slovenskimi napisi. Dotične tablice, ki naj se v liči podobi napravijo, imajo se pa na-tanko in povsod na tisto mesto pribiti, na kojem so pribite stare dosedanje table — to pa zagotavlja, da se občina izogne vsakemu pravnemu konfliktu in posebno tožbam radi motitve v mirni posesti, ker je pričakovati, da bodo nemški hijskači tudi v Ljub-ljani poskušali mestni občini na vse mogoče načine nagajati, kakor nagajajo nemški plemiči mestni ob-čini Prški. Kar pa se tiče števil na hišah, ne more se tajiti, da so te last posameznih hišnih last-nikov in naravno je, da občina nima moči, da bi na svojo pest te številke z dvojezičnimi napisi od-straniti in z jednojezičnimi napisi zamenjati smela. Da se dalje izogamo vsakemu prepiru z oblastvi, katera so se pri enakem položaju v Pragi poprijela predpisa § 7. zakona o ljudskem štetju z dne 29. marca 1869, št. 67. drž. zak., in da se kolikor mogoče dožene jedaolichnost, sklenila sta združena odseka, da ima magistrat vse hišne posestnike vpra-sati, hočejo-li v to dovoliti, da se na njihovih hišah odstranijo dosedanje tablice s hišnimi številkami in dvojezičnim napisi ter nadomeste z novimi tabli-cami s samo slovenskimi napisi. Ker je z ozirom na olepšanje mesta le želeli, da bi se mnogo novih tablic napravilo in ker se po predpisih že večkrat omenjenega zakona hišni gospodarji ne morejo siliti, da bi troške novih tablic sami plačali, zagotavlja predlagata združena odseka, da naj te troške občina prevzame. Odseka baviha sta se tudi z vprašanjem, koliko bi stala naprava vseh novih tablic. Pri ulicah in trgih potrebuje se 388 novih tablic, pri hišah pa 1479. Že 1. 1892. vprašal je mestni magistrat pri različnih firmah, po kakih cenah bi ta dela prevzele. Oglasila se je firma J. Stegmann in sinovi v Bude-jevicah na Češkem, ki napravi ulično tablico za 4 gold., hišno pa za 1 gold.; tudi prevzame stare tablice ter plača za 100 kilogramov 25 gld. Vse druge firme so dražje ter tudi za stare tablice ne plačajo toliko. Izročil naj se torej delo tvrdki J. Stegmann in sinovi. Če bi vse tablice morala občina plačati in če bi se sploh vse tablice, kar jih je v mestu, prenovile, imela bi občina stroškov okroglo 1600 gl. Ker pa se pri novih hišah napravijo dotične tablice na trošek lastnikov, se bode ta izdelek še pomanjšal. Pri novih hišah pa naj občina zahteva, da naj se hišne tablice napravijo s samo slovenskimi napisi. Govornik stavlja je konečno v smislu predložeče mo-tivacije primerne predloge.

V precej obširni debati, ki se je razvila o tem vprašanju, izrazil je najprej obč. svet. Šu b i c svoje obžalovanje, da je to poročilo tako pozno za-gledalo beli svet, ker so razmere za reševanje tega vprašanja sedaj precej neugodne, kakor nam kaže to zamotana zadeva o javnih napisih v Pragi. Naj bi se torej nekoliko počakalo, da se ta zadeva v stolici češki prej definitivno reši. Poročevalec dr. Tavčar omeni, da so naši sklepi bistveno drugačni, nego Praški; v Pragi premenile so se večjim delom tudi hišne številke, pri nas pa se ne premeni ni-česar, valed česar mi tudi ne potrebujemo nikakega vladnega dovoljenja. Glede uličnih napisov nahaja se mestna občina tudi v faktični posesti dotičnih prostorov ter se torej ni bati privatnopravnih tožeb. Brez ozira na konečno rešitev Praške zadeve torej občinski svet Ljubljanski lahko sklepa o tem vpra-šanju in mu sklepanja ni treba odlagati. Obč. svet. G o g o l a omenja na neko opazko dr. viteza Blei-weisa, da sme občina zahtevati avtentično zazname-novanje ulic in trgov, in da je torej samo ob sebi umevno, da morajo na mestne troške lastniki hiš na onih trgih in ulicah, katerim so se imena v zadnjem času premenila, premeniti tudi hišne tablice s sta-rimi napačnimi napisi. Obč. svet. H r i b a r pripo-roča, naj se lastnikom hiš radi premembe bišnih tablic stavi določen rok, vsa zadeva pa naj reši in delo izvrši vsaj do konca meseca septembra letos.

Pri glasovanju bil je predlog obč. svet. Šubica, naj se konečna rešitev tega vprašanja odloži na ugodnejši čas, z ogromno večino odklonjen, vzpre-jeti pa so bili predlogi združenega pravnega in fi-nančnega odseka, kateri se glase: 1. Javni napisi pri vseh ulicah in trgih Ljubljanskega mesta se imajo tako premeniti, da se napravijo vsi, brez vsake izjeme, v slovenskem jeziku. 2. Dotične nove tablice je pribiti natančno na tiste prostore, kjer so pribite dosedanje dvojezični napisi. 3. Nove tablice je naročiti pri tvrdki J. Stegmann in sinovi v Bu-dejevicah. 4. Hišne tablice imajo se od sedaj pri novih hišah napravljati izključno s slovenskim na-pisom in sicer na troške hišnih lastnikov. 5. Dose-danje hišne tablice z dvojezičnim napisom je na troške občine nadomestiti z novimi tablicami s sa-mimi slovenskimi napisi, katere se ima pribiti na-tančno na stara mesta, pa le pri tistih hišah, kojih lastniki, po mestnem magistratu o tem poprašani, v določenem roku niso ugovarjali, in katerih hiše se ne nahajajo v ulicah ali na trgih, katerim so se imena v novjšem času premenila. 6. Tudi te tablice naročiti je pri tvrdki J. Stegmann in sinovi v Bu-dejevicah. 7. Troški te nove naprave pokrijejo naj se iz blagajničnih preostankov. 8. Mestnemu magi-stratu se naroča, da te sklepe kolikor mogoče hitro in točno izvrši.

Dalje v prilogi.

Konečno naglašaj obšt. svet. Gogola, naj se pri tej prilici izvrši tudi revizija hiš, ker se nahaja mnogo novih zgradb, katere še nimajo hišnih števil. Tudi je že nujna potreba, da se napravi nov seznam hiš v mestu Ljubljanskem, ker je seznam, ki je izšel pred 24. leti, že popolnoma zastarel in napačen. Naj bi torej mestni magistrat tak seznam ali sam izdal ali pa skrbel za to, da ga izda kak privaten podjetnik s pomočjo mestne občine. Ta predlog izročil se je po nasvetu obšt. svet. dr. Tavčarja mestnemu magistratu, da potreba ukrene. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Koncert „Glasbene Matice“.) Jutri, 7. junija, je ob 8. uri zvečer v deželni redutni dvorani zadnji letošnji veliki koncert „Glasbene Matice“, pri katerem nastopijo izbori baritonist g. drd. Stuhel, znani virtuoz na gosli gosp. Jeraj in do 140 pevki in pevcev. Namen koncertom „Glasbene Matice“ je strogo umetniški, da se s njimi pokaže, koliko vzmoremo Slovenci v koncertni dvorani. Ako upoštevamo ta velevažni kulturni pomen „Glasbene Matice“, ako dalje upoštevamo veliko in ugledno narodno požrtvovalnost, s katero slavni zbor po neumornem svojem trudu omogočuje take koncerte, in se pri tem še spominimo ne malih stroškov, kateri so o takih prilikah neizogibni, tedaj nastaja za vse rodoljube narodna dolžnost, podpirati „Glasbeno Matice“ s tem, da pridejo kar najštevilnejše v jutrišnji koncert. Nikarimo, da bi se dejale: Slovenci nimajo koncertnega občinstva! Dokažimo ravno nasprotno, da smo tudi mi zreli kakor drugodi, tako zlasti tudi za glasbeno umetnost v koncertni dvorani! — Sedeži in vstopnice se dobivajo v trgovini g. A. Zagorjana in na večer koncerta pri blagajnici. Tekst à 10 kr. Ker se nam poroča, da se je dosedaj za koncert še prav malo sedežev in vstopnic rasprodalo in se zagovarja malo zanimanje s tem, da se boji občinstvo prevelike vročine, pripomnimo, da bodo v gornjih prostorih okna proti Starem trgu odprta in da se torej ni bati nikake vročine.

— (Družba sv. Cirila in Metoda) je od 20. aprila do 25. maja prejela naslednje darove: Rajni g. Josip Kržič v Borovnici jej je volil v svoji oporoki 100 gld. r. Marija Sola, najemnica v Ljutomeru pa 5 gld. po g. notarju Ant. Šlambergerju; sl. Blaznikova tiskarna je darovala 30 iztisov knjižice „Spomin pridnim učencem“. — Nad 100 gld. so v tej dobi družbi poslane podružnice: Moška podružnica v Sežani 169 gld. 75 kr., mej tem je 100 gld. pokroviteljine; moška in ženska v Kranju čisti dohodek veselice prirejene 3. maja t. l. na korist naši družbi v znesku 130 gld. in podružnica v Šiški 120 gld. mej to svoto 50 gld. kot prvi obrok podružnice pokroviteljine. — Pokroviteljici sta postale: sl. posojilnica v Radovljici in ženska podružnica v Prvačini vsaka z doneskom 100 gld. — Dalje so družbi darovali: Sl. Slovensko planinsko društvo v Ljubljani 50 gld. 20 kr. kot polovica čistega dohodka dne 13. maja t. l. prirejenega koncerta povodom izleta „Primorskega planinskega društva iz Sušaka“; mej to svoto je väteto tudi darilo g. V. Glabočnika, notarja v Kranju v znesku 5 gld.; — sl. hranilnica in posojilnica pri Davici Mariji na Jezeru v Prevaljah 50 gld.; sl. Notranjska posojilnica v Postojni 10 gld.; g. Franjica Brinšek v Trnovem zbirko 10 kron 60 vin. in sicer so darovali: gg. A. Eadlicher, V. Repinec, Jos. Platner po 2 kroni, gg. Čebin, J. Dekleva, H. Škrli, J. Zore po 1 krono, g. Požar 60 vin.; č. g. Franc Košir, kapelan v Smledniku; b gld. 30 kr. nabrano o priliki umeščenja novega župana g. Ant. Burgarja v Hrašah; g. Ivan Resman v Velenji 10 kron, ki so jih zložili zbrani očetje župani saleške doline pri Vodetu v Velenji s slovom: „V veselji spominjajte se svojih trpečnih slovenskih sester in bratov“; g. Micika Glaser v Celji zbirko 10 kron, ki so jih darovali kot prve krone rodoljubni posestniki pri Davici Mariji v Pušavi na Pohorju in sicer: J. Korman st., 2 kroni, J. Korman ml. 1. krono, P. Korman st. P. Korman ml. in J. Bresonelj po 1 krono, J. Glaser in Micika Glaser po 2 kroni; g. Fran Jankovič, vseučiliščnik 10 kron, nabranih v malem krogu slovenskih velikošolcev o priliki promocije g. dr. Ant. Mihaliča; sl. posojilnica v Pišecih 10 kron; g. J. Kranjec v Št. Ilju pri Velenju, 6 kron kot dar vesele družbe; č. g. Fr. Lukše, kapelan na Črnigori, 6 kron kot dar vesele družbe izpod Marijsberga in g. Ivan Kenda v Sevnici 2 kroni 50 vin. kot

dar za binkošne praznike od vesele družbe na Radni. — Za slovensko šolo v Velikovcu je daroval g. Slavoljub Korotanski v Celju 20 kron. Tudi tamošnja novoustanovljena podružnica, najmlajša mej mnogoštevilnimi sestrami, je nabrala pri prvem živahnem zborovanju izdatno svoto. Živelaj! — Izjavljajoč iskreno zahvalo delavnim podružnicam, sl. hranilnicam, sl. „Slovenskemu planinskemu društvu“ in vsem požrtvovalnim rodoljubom izrekamo danes nado, da se bo uprav vsled zadnjih dogodkov v Trstu veliko navdušenje občinstva do naše družbe povečalo, požrtvovalnost pa pomnožila. V to pomozi Bog! Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista so poslali: V Šoštanju zbrani obrtniki 4 krone 24 vin. za daljše uspešno delovanje družbe. — Živeli vrli darovalci in njih nasledniki!

— (Razstavljena kipa.) V izložbi g. Petričiča na Glavnem trgu v Ljubljani sta razstavljena mojstersko izdelana doprsna kipa dra. Janeza Bleiweisa in Prešerna. Izdelal ju je kipar g. Puchreiter v Ljubljani. Kipa sta narejena iz terakote in broncirana.

— (Zamuda pošte.) Današnja Dunajska pošta je imela veliko zamudo. Na postaji v Gloggnitzu je skočilo namreč ponoči 8 vagonov tovornega vlaka s tira in sta bila vsled tega zaprta oba glavna tira. Zjutranji Dunajski brzovlak je imel 4 ure zamude, poštni vlak pa 3 ure. Ponesrečil ni nikdo.

— (Izpred sodišča.) Znani Anton Prelovšek je pri porotni obravnavi zastran umora dra. Krausa dne 31. majnika t. l. priči Roku Florjančiču, posestniku iz Trzina, očital, da je svojo ženo „zagifal“. Ker se je to očitjanje izkazalo kot lažnjivo, bil je včeraj pri mestno deleg. okrajnem sodišči Ljubljanskem obsojen, da je kriv prestopka zoper varnost časti po §-u 487. kaz. zak. in da mora plačati troške. Kazni pa mu vsled §-a 265. kaz. pr. r. in § 35. kaz. zak. ni bilo moči prisoditi, ker je bil prej ta dan od porotnega sodišča zaradi hudodelstva tatvine obsojen v najhujšo kazen, s katero se pokori tako hudodelstvo, a je rečenega razžaljenja zakrivil še pred razglasitvijo porotne sodbe.

— (Vabilo k veselici za „Narodni dom.“) katero priredi čitalnica v Spodnji Šiški v nedeljo dne 10. t. m. na Koslerjevem vrtu. Pri veselici sodelujejo iz prijaznosti slavna pevska društva: „Lira“ iz Kamnika, „Slavec“ in „Ljubljana“, ter se je korporativno udeležijo slavno telovadno društvo „Ljubljanski Sokol“. Godba slavnega c. in kr. pešpolka Leopold II. kralj Belgijski št. 27. Začetek veselice ob polu 4. uri popoldne. Vstopnina: 20 kr. za osebo; za otroke po 10 kr. Čestiti čitalnični društveniki, sodelujoči peveci in Sokoli so vstopnine prosti. Preplačila se hvaležno vzprejemajo. Vzpored: 1. Kral: „Slava Habsburžanom“, koračnica, svira vojaška godba. 2. A. Sachs: „Avstrija moja“, meš. zbor z baritonom, poje meš. zbor Šišenske čitalnice. 3. Titl: Overtura k operi „Kraljeva nevesta“, svira vojaška godba. 4. Dr. G. Ipavic: „Slovan na dan“, moški zbor, poje pevska društvo „Slavec“. 5. Strauss: „O krasni majnik“, valček, svira vojaška godba. 6. H. Sattner: „Za dom mej bojni grom“, moški zbor, poje pevska društvo „Lira“. 7. Gretsch: „Kitica operet“, svira vojaška godba. 8. A. Hajdrih: „Na boj“, moški zbor, poje pevska društvo „Ljubljana“. 9. David: „Venec narodnih pesnj“, svira vojaška godba. 10. A. Sachs: „Veseli pastir“, mešani zbor, poje mešani zbor Šišenske čitalnice. 11. Gretsch: „Meta“, polka franc., svira vojaška godba. 12. Dr. Benj. Ipavic: „Domovini“, moški zbor s tenor- in bariton samosplovom, poje pevska društvo „Ljubljana“. 13. Zdenecay: „Slavska četvorka“, svira vojaška godba. 14. H. Volarič: „Novinci“, moški zbor, poje pevska društvo „Slavec“. 15. Suppé: Iz opere „Boccaccio“, svira vojaška godba. 16. I. pl. Zajc: „Črnogorac Črnogorki“, moški zbor, poje pevska društvo „Lira“. 17. Zajc: „U boj“, iz opere Zrinjski, svira vojaška godba. Ob 6. uri spusti kvišku gledališki strojevodja g. Bittner več manjših in jeden veliki balon. Po končanem vzporodu svira vojaška godba šest komadov za ples.

— („Postojinskega Sokola“ ustanovna slavnost,) ki se bode vršila dne 5. avgusta, bode gotovo veličanska narodna slavnost. Kakor poroča „Domovina“, bode iz Celja vozil posebni vlak, na kar se že sedaj opozarja narodno občinstvo.

— (Nov poštni urad) odpre se dne 16. t. m. v Škofljici pri Ljubljani. Pečal se bode s pisemsko

in vožno pošto ter ob enem služboval kot nabiralnica poštne hranilničnega urada. Zvezo bode imel s poštnim omrežjem po dolenski železnici.

— (Mestna hranilnica v Novem mestu,) ki je pričela poslovati z dnem 1. majnika, je vzprejela v minulem mesecu od 65 vlagateljev 11.933 gld. 88 kr. vlog. Prošenj za posojila je bilo vloženih 33 za 23.840 gld. Dovolilo se je 26 prosilcem posojil za 9466 gld. Ostale prošnje so se deloma odklonile, deloma pa še niso rešene.

— (Nemškutarjenje.) Iz Konjic dohajajo „Domovini“ tožbe, da tamošnji uradi, posebno pa sodišče, silno nemškutarijo. Navzlic lepim odgovorom ministra v državnem zboru na interpelacije slovenskih poslancev se stvar ni zboljšala. Treba bode drugače začeti.

— (Novo tamburaško društvo) se snuje v Sevnici na spodnjem Stajerskem, ter bode v zvezi z bralnim društvom. Prvo veselico priredi v prid revnim šolarjem.

— (Potrjena zakona.) Cesar je potrdil od goriškega dež. zbora sklenjena načrta zakonov za ustanovitev in vzdrževanje neeraričnih javnih cest in potov in glede nekaterih določb v popolnitev cestno-policijskega reda za javne neerarične ceste.

— (Katol. bralno in pevsko društvo „Slovenska zveza“) v Št. Petru pri Gorici priredi bodočo nedeljo dne 10. t. m. svojo prvo veselico. Sodeloval bo dramatični odsek „Goriškega Sokola“.

— (Novi posojilnici.) V Ajdovščini pričela je z dnem 1. t. m. poslovati novoustanovljena posojilnica. Obrestovala bode hranilne vloge po 4%, za posojila pa jemlje po 6%. — V Podgradu v Istri se snuje slovenska posojilnica.

— (Veliki koncert slovenskih društev v Trstu na korist družbi sv. Cirila in Metoda,) ki bode v soboto dne 9. t. m. v gledališči „Fenice“, ima prav zanimiv in bogat vzpored. Gotovo bode torej ta koncert zopet sijajno dokazal, da Slovenci v Trstu lepo napredujejo v vsakem oziru.

— (Hrv.-slov. klub „Tomislav“ na Dunaji) priredi v petek dne 8. junija IV. redno skupščino z nastopnim razporedom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Izvestje odbora. 3. Volitev jednega revizorja. 4. Posameznosti. Lokal: Hotel Nagler, III., Rennweg 59. Pričetek ob 8. uri zvečer. Slovanski gostje dobro došli!

— (Oprostna matinè,) ki jo je priredil v nedeljo bivši zaslužni član narodnega gledališča v Zagrebu, g. Dragotin Freudenreich, je bila prav dobro obiskana. Vse točke vzporeda so se igrale na splošno zadovoljnost. Laskave ocene hrvatskih listov, ki obžalujejo odhod g. Freudenreicha, so nam porok za to, da je slovensko gledališče pridobilo v njem prav izbornu umetniško silo.

— (Razpisana služba.) Na jednorazredni ljudski šoli v Češnjemcu je izpraznjeno mesto učitelja in voditelja z letno plačo 450 gld., funkcijsko priklado 30 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje je poslati do dne 20. t. m. okrajnemu šolskemu svetu v Črnomlju.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Književnost.

— Slovenska knjižnica. Snopič 18 Ta sešitek prinaša drugi del izbranih spisov popularnega češkega pisatelja Vaclava Kosmaka in sicer obrazce: „Lovski tat“, „Gospod Švarc na deželi“, „Kako se v poštenu občini krupalovski popravljajo vrata pri čednikovi bajti“ in „Pust v mestecu“.

— „Učiteljski Tovariš“, glasilo Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani, ima v št. 11. to-le vsebino: L. Lavtar: Fitzga. — Fr. Trošt: Učno gradivo, priprave in poskusi pri obravnavi beril iz prirodoslovja. — A. Likozar: Opravila v šolski drevesnici meseca rožnika. — E. Lah: Avstrijsko šolstvo v l. 1890. s posebnim ozirom na Krausko. — Ukazi in odredbe šolskih oblastev. — Listek. — Naši dopisi. — Društveni vestnik. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb.

— „Kmetovalec“, ilustriran gospodarski list, ima v št. 10 to-le vsebino: Vrečica za grozdje; — Prašiči na paš; — Netopir, vrtni prijatelj; — Koruza kot konjska krma; — Reja telet; — Zemlja za sadno

v središči občine ležeča, obstoječa že nad 30 let, pod pogoji, kateri bi se še le dogovorili. Prodajalnica je dobro založena z različnim blagom, katero bi se prepustilo po ceni, za katero se je kupilo. Ako bi se nihče ne oglašil, odda se taista tudi zanesljivemu človeku na račun. Najprej se odda za tri leta, a potem po dogovoru. V prodajalnici bi se lahko prodajalo tudi blago za obleke in bi se ga dosti spalo. — Naslov pové upravníštvo, Slovenskega Naroda".

Za natakarskega učenca

se vzprejme deček, zmožen slovenščine in nemščine. — Naslov pové upravništvo „Slovenskega Naroda“. (629)

Za dimnikarje!

Za obéino Trbovlje se išče

dimnikar

ki se boče v Trbovljah nastaniti in kateremu je zagotovljen letni dohodek: Od Trboveljske premogokopne družbe letni pavšal 600 gld., od tvornic 150 gld., od šol, župnišč in hišnih posestnikov 250 gld., vsega vkup 1000 gld. Isti mora biti vešč obema deželima j-z koma, trezen in dober delavec. Prošnje naj se pošljejo do konca tekočega meseca občinskemu uradu v Trbovljah.

Občinski predstojnik:

F. Roš.

(625—1)

Izurjena prodajalka in učenec

zmožna slovenščine in nemščine, se vzprejmeta v prodajalnice z mešaním blagom. Naslov pové upravništvo „Slovenskega Naroda“. (619—1)

Kraški teran

ima na prodaj gospod

Anton Polley v Sežani na Primorskem.

Prve vrste po 20 gld. hektoliter,

Druge vrste po 13 gld. hektoliter,

Tretje vrste po 10 gld. hektoliter. (518—5)

Zahteva naj se povsod:

(158—18)

Doering-ovo milo

najboljše milo svetá!

Generalno zastopstvo: A. MOTSCH & Co., Dunaj, I., Lugeck Nr. 3.

J. ANDĚL-A

novo izumljeni

prekomorski prašek

ugonablja prav sigurno:

ščurke, molje, stenice, bolhe, žoharje, muhe, mravlje, prešičke, ptičje pršice, sploh vse žuželke.

Dobiva se pristen povsod tam, kjer se nahajajo Andělovi plakati.

Tovarna in razpošiljalnica:

(784—12)

J. ANDĚL, drogerija „pri črnem psu“, v Pragi, Husova ulica št. 13.

Pristni prašek se dobiva v Ljubljani pri Albinu Šličar-Ji, Dunajska cesta št. 9.

Važno za trgovce z lesom!

Dvesto oral

najlepšega jelovega gozda v Kozjem

ozirana pravice, sekati v tem gozdu, prodalo se bode potem prostovoljne dražbe pri c. kr. okrajnem sodišči v Konjicah

dne 11. junija t. l. predpoludne ob 11. uri.

Sodnijsko določena cena pravic, ta les posekati, je 12.244 gld. Izkl. calo se bode s 1000 gld. (601—3)

Natančnejša pojasnila dá dr. Ivan Rudolf, odvetnik v Konjicah.

Pristno Brnsko sukneno blago

za spomladno in poletno sezono 1894.

Jeden kupon 3.10 metra dolg, za popolno gospodsko obleko (suknjo, hlače in telovnik) stane samo	gld. 4.80 iz dobre gld. 6.— iz boljše gld. 7.75 iz fine gld. 9.— iz finejše gld. 10.50 iz najfinejše	pristne ovčje volne.
---	--	----------------------

Kupon za črno salonsko obleko gld. 10.—, kakor tudi blago za vrhne suknje, loden za turiste, črni peruvienne in dosking, za državne uradnike, najfinejše gredane tkanine itd. razpošilja po tovarniških cenah kot rečna in solidna najboljše znana tovarniška zaloga suknenega blaga

Siegel-Imhof v Brnu.

Vzorec zastoj in frankovano. — Garantuje se za to, da odgovarja pošiljka popolnoma vzorcem.

Na uvaženje! P. n. občinstvo se zlasti opozarja na to, da je blago, če se naroča direktno, znatno ceneje, nego če se isto naroča po agentih. Trdka Siegel-Imhof v Brnu razpošilja vse blago po pravih tovarniških cenah, ne da bi zaračunjala sleparskega „krojaškega popusta“, ki toli oškoduje zasebnih naročiteljev. (181—18)

Dunajska kavna mešanica

daje kavi lepo barvo, dober ukus in moč.

Dunajska kavna mešanica

učini kavo redilno, zdravo in ceneno.

Vzemite torej kot dodatek kavi samo

pristno

Dunajsko kavno mešanico

(Wiener Kaffee-Melange)

in tovarne

(606—2)

Arnold & Gutmann na Dunaji

ki se dobiva v skoro vseh specerijskih trgovinah.

Razglas.

Krajni šolski svet v Mozirji naznanja, da bode dne 25. junija t. l. dopoludne ob 10. uri v pisarni trškega županstva

zmanjševalna dražba za stavljenje tri-razrednega novega šolskega poslopja.

Cela stavba je proračunjena na 15.300 gld. Dražbe se lahko udeleži vsakdo, ki je osebno navzoč in ki položi postavno varščino. Pismene ponudbe se ne vzprejmejo. Proračun, stavbeni pogoji in načrti šolskega poslopja se lahko ogledajo vsak dan pri krajnem šolskem svetu v Mozirji.

Alojzij Goričar, načelnik.

(621—1)

Izborno proti boleznim žoloda

Rogaška deželna Tempeljska

in Styrijska slatina.

Vedno sveža, jedrcvita polnitev

v novo zgrajenem polnilnem rovu od neposrednega dotoka iz vreleca.

Dobiva se: Pri slatinarstvu v Rogatecu in na Slatini.

Jedino in glavno zalogo za Kranjsko ima Ivan Lininger v Ljubljani. (526—2)

Natečaj.

Pri „Jastrebarski delniški hranilnici“, ki se ima novo osnovati, popolniti je

mesto knjigovodje

z letno plačo 1200 gld.

Natecalci imajo svoje prošnje, opremljene z dokazili o dosedanjem svojem službovanji,

do 15. junija 1894

podpisanemu ravnateljstvu predložiti in ob jednem dokazati, da so vešči bratskemu ali kateremu drugemu slovanskemu jeziku.

Za „Jastrebarsko delniško hranilnico“

V Jaski (pri Zagrebu), dne 25. maja 1894.

(592—3)

Ravnateljstvo.

Najboljše se nalagajo glavnice

če se kupujejo

4% založnice gališkega zemljiško-kreditnega društva.

Iste donšajo

dobička več ko 4 odstotke

ter uživajo pravo

pupilarne varnosti,

se ne smejo obdačiti in niso fatiranju podvržene,

se lahko vložé kot kavcija

in kot vojaška ženitna kavolja; razen tega je vsakih 100 gld. založnic zavarovanih po hipotekarni vrednosti 253 gld. 33 kr.

Založnice se dobivajo po vsakokratnem dnevnem kurzu pri

J. C. MAYER-JU

banka in menjalnica v Ljubljani.

(568—6)

Čast mi je najljubše naznaniti, da se bode razun dosedanjega
izvoznega, marcnega in uležanega piva
odslej tudi novo, povsod že jako priljubljeno

Steinfeldsko Plznjsko pivo

iz pivovarne bratov Reininghaus v Gradci
prodajalo.

Izborno pivo v steklenicah (pasterizovane).

Z velespoštovanjem

Makso Zinnauer

zaloga piva

Steinfeldske pivovarne bratov Reininghaus
v Ljubljani (Šiška).

(618—2)

Grof Géza Esterházy'jeva
Cognac tvorniško delniška družba
v Budimpešti, Aeussere Waitznerstrasse 23.

Polno vplačana delniška glav-
nica 640.000 kron.

Esterházy-Cognac

se proizvaja iz čistega naravnega vina po
francoski metodi. (439—7)

Naši aparati za destilovanje lahko podelajo na leto
1 milijon 752 tisoč litrov vina.

Esterházy-Cognac

se priporoča od zdravniških avtoritet ne samo kot ugodna
pijača, nego tudi kot ubranjujoče sredstvo proti malo-
krvnosti, kataru črev in želodca, za okrevanje,
zlasti pa se priporoča najbolje proti

influenci.

Dobiva se v Ljubljani pri M. Kastnerju, V. Schifferju, Iv. Perlmanu, J. Klauerju,
Alojziju Lenčeku, J. Voltmannu, Herm. Oswaldu, J. Kavbetu, Henr. Höselmayru.

Razpis.

Razpisuje se

gradnja prizidka k šolskemu poslopju v Škofji Loki.

Ponudbe se lahko vložé za posamične kategorije dela ali pa za vse skupaj.
Načrti, proračuni stroškov, kakor tudi splošni in posebni pogoji so na
vpogled v občinski pisarni v Škofji Loki tistim, ki se hoté udeležiti pri tem
stavbenem podjetju.

Pismene, zapečatené, s 5% varščino prevedene ponudbe se morajo vložiti
najdlje do 12. junija 1894 do 12. ure opoldne
v občinski pisarni.

Krajni mestni šolski svet si pridržuje pravo podelitve del.

Varščina se lahko vloži v gotovini, vložnih knjigah hranilničnih ali pa
v pupilarni varnih vrednostnih papirjih.

Ponudbe se odpró po ustni obravnavi dré 13. junija 1894.

V Škofji Loki, dré 25. maja 1894.

(581—3)

Krajni šolski svet.

Morsko kopališče Lišanj

v Novem Vinodolskem (hrvatsko Primorje)
se je danes otvorilo.

Sezona do 15. oktobra.

Cenena in hitra zveza s parobrodom čez Reko in Senj
v Novi. — Gostilnic in stanovanj je na izbéro. — Od dne
1. junija se otvori tudi gostilna neposredno tik kopališča.

Za vodstvo kopališča:

(604—2)

Poglavarstvo občine v Novem

dne 15. maja 1894.

Načelnik:

Dr. Mažuranić.

Beležnik:

Potočnjak.

Kern-ovo pivo Beljak

je bilo pri

mejnarodni konkurenci piva na razstavi živil na Dunaji

meseca maja 1894. leta

**z zlato svetinjo
odlikovano.**

Razsodišče je imelo izreči sodbo o pivih iz Avstro-Ogerske,
južne in severne Nemčije, Francije in Angleške, iz Švice in Ru-
sije, iz Bolgarske in Škotske i. t. d.

Prva gorenjekoroška parna pivovarna
Ivana Kern-a, Beljak.

(622—2)